

Justitsministeren (Rytter): Hver Gang Loven om Biografvæsenets Ordning har været for her i Folketinget, har vi fra Partiernes Side kunnet diskutere denne Sag aldeles lidenskabsløst, aldeles sagligt. Derfor kan jeg straks til det ærede Medlem Hr. Hækkerup sige, at han kan gøre Regning paa, at baade Ministeren, det Parti, hvortil jeg hører, og jeg tror, jeg tør sige alle Partier, vil gaa til denne Forhandling netop med Ønsket om at faa den bedste Ordning. Vi er jo ikke altid enige om, hvad der er den bedste Ordning, men allerede det, at vi er enige om kun at bruge rent saglige Argumenter, skulde man tro kunde bringe os et Stykke fremad.

Maa jeg først med Hensyn til den Kritik, som Tiden jo har vist er berettiget, og som man nu ogsaa her kommer med overfor de „ægteskabelige“ Bevillinger, sige, at det er nemt nok at kritisere, men jeg vil blot minde om, hvordan Forholdet var den Gang, de skulde uddeles. Der var mange, som var absolut værdige til at faa Bevilling, og som vi fra alle Sider var enige om, at vi maatte søge at hjælpe, men det var lige saa givet, at de ikke var Kapitalister, og som Følge deraf saa jeg ikke nogen anden Udvej end at sige, at jeg søger saa vidt muligt at tage to, hvoraf den ene sidder inde med Kapital og den anden med den faglige Dygtighed, som kræves. Jeg troede, at det var en Ordning, der kunde komme til at virke godt. Tiden har vist, den er uheldig, det indrømmer jeg, og som Følge deraf foreslaas det ogsaa her i Lovforslaget, at vi gaar bort fra den, men jeg vil altsaa blot minde om, at der laa den Tanke til Grund at forene en Mand, der havde Kapital, med en, som havde Uddannelse eller havde Filmsinteresse, og jeg synes, at selve den Tanke, som laa til Grund, for saa vidt var god.

Vi søger nu at komme bort fra det, og der maa jeg sige overfor det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, at jeg tror, det vil være noget vanskeligt at komme bort fra det nu bestaaende gennem en lovmæssig Ordning; noget andet er, at de to Bevillingshavere maaske kan ordne sig indbyrdes, og vi vil selvfølgelig efterhaanden søge ved Ledighed eventuelt at overføre den ene af Indehaverne til et andet Biografteater.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard var inde paa, at der undertiden er for mange Biografteatre, og saa vidt jeg husker, nævnte han Sorø. Jeg kan ikke slutte mig til det ærede Medlems Kritik i den Retning, idet Forholdet er det, at man ikke fra Myn-
dighedernes Side, fra Justitsministerens eller

Amtmandens Side udsteder Bevillinger, medmindre den paagældende Kommunalbestyrelse anbefaler det, og det synes jeg er en god Ordning. Det er ikke saadan, at Bevillingen *altid* bliver givet, fordi Kommunalbestyrelsen anbefaler den, men i Justitsministeriet har vi, saa vidt jeg ved, aldrig nogen Sinde givet en Bevilling *uden* Kommunalbestyrelsens Anbefaling — jeg kan huske et Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen ønskede, der skulde oprettes et Biografteater, men hvor Ministeriet sagde nej, fordi vi mente, der var for mange. Ministeriet gør saaledes, hvad der kan gøres for at begrænse Antallet.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard kom ind paa, at Censuren skulde gøre sin Pligt. Ja, selvfølgelig, og det er jeg ogsaa overbevist om, at Censuren gør, og det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven netop uforbeholdt udtalte, at han var klar over, at Censuren i det store og hele har virket godt.

Om det vil være godt at faa en sagkyndig Konsulent for Ministeriet, skal jeg ikke udtale mig om, det kunde maaske have nogen Betydning, men det er et Spørgsmaal, som det er vanskeligt at tage Standpunkt til saadan uden videre; det hører til de Spørgsmaal, vi kan drøfte i Udvalget. Det ærede Medlem udtalte, at han syntes, det vilde være heldigt, at Censuren havde Lov til at beklippe en Film, saaledes at den ikke enten skulde forkaste eller godkende den. Jeg tror, det ærede Medlem har misforstaaet dette, thi Forholdet er det, at Censuren siger: Vi maa forkaste denne Film, men hvis I vil skære den og den Scene bort, saa kan vi tage den. Selvfølgelig kan Censuren ikke skære Scenen bort og saa give Filmen til et Biografteater, thi det er jo ikke sikkert, at Filmsselskabet saa vil have Filmen opført. Jeg saa i sin Tid Filmen „Det gule Pas“, og mit Indtryk var, at den burde godkendes, men vel at mærke paa den Betingelse, at noget blev skaaret bort. Jeg har hørt, at de paagældende Scener nu er gaaet ud, og at Filmen er blevet tilladt. Filmen kan altsaa beklippes, men det maa, som sagt, ske paa den Maade, at Censuren siger: Vi maa forkaste den Film, hvis I ikke vil tage det og det ud.

Det ærede Medlem var meget streng i sin Omtale af de dobbelte Bevillinger. Ja, det har altsaa været uheldigt, men naar det ærede Medlem mener, at de paagældende er knyttet til hinanden fastere end to Ægtefæller, saa er det en Misforstaaelse, thi de kan gaa fra hinanden hvad Dag de ønsker det, men saaledes er det ikke med Ægte-